

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- **Farní ples 30. 11. 2007**, můžete-li, jistě přijďte! Chcete-li, podpořte naši tombolu na podporu konta "Přístavba KMSŠ!"
Děkujeme..... str. 4
- Eucharistie - naše posvěcení. Z knihy Rainiera Cantalamessy.....str.7
- "Přál jsem si, aby přestalo pršet, ale asi bylo důležitější vytrvat až do konce... oběť k pouti patří...", říkal Miloslav kardinál Vlk ve Staré Boleslavi.....str. 9
- Nově opravená dlažba v kostele a historické souvislosti.....str. 11
- Dětské mše s "kapelou" aneb Velká říjnová společná radost.....str. 12
- Ze života svatých: Sv. Martin de Porres...str. 13
- Bohatá historie obce a farnosti Železná....str. 16
- Sobotní dortík pro duši manželky.....str. 19
- Znovu budeme volit vedení střediska!.....str. 20
- Brdboj 2007.....str. 22

Drobné záhady aneb pídítelé

Kdo četl knížku Pipi dlouhá punčocha, ví, kdo je to Pídítel. Pro každý případ si to ale zopakujeme: „*Všude na světě se válí plno věcí. Někdo se po nich pídít musí. A to je právě úkol pídítelů.*“ *Pipi našla špulku a rezatou plechovku a moc se radovala.*”

V kostele svatého Jakuba v Berouně ležely pod oltářem staré pokroucené svíčky. Některé trochu plesnivěly, to je u svíček co říct. Zjevně tam čekaly na pídítel. Půl roku nechtěly vydat svá tajemství – jako třeba: kdo je vyrobil, z čeho a proč je tam dal.

Po půl roce svíčky přece jenom promluvíly. Před sedmdesáti lety žil v Bystřici pod Hostýnem pan Václav Zbořil, předseda matice svatohostýnské. Byl poslancem ČSL a bohatým sponzorem každého dobrého díla. Byl také majitelem továrny, kterou zdědil po otci – továrny na svíčky. Dnes byste továrnu hledali marně – z části se stala prodejna Albert a část prodal nedávno drobným obchodníkům manžel Zbořilovy vnučky. Vnučka získala továrnu v restitucích.

Zbořilovy svíčky nebyly z parafinu. Jsou vyrobeny z ozokeritu, zemního vosku, který se těžil v Haliči (dnes na Ukrajině). Proč měl pan Zbořil zásoby zemního vosku ještě po rozpadu Rakouska-Uherska? Proč dodal kolem roku 1940 do našeho kostela celkem slušnou zásobu svíček? Proč není k nalezení doklad o jejich nákupu? Kde a jak v šedesátých letech zemřel?

Obyčejné staré věci v sobě občas skrývají neobyčejné příběhy neobyčejně dobrých lidí.

Navíc staré věci mohou někdy znovu ožít. Naše svíčky ožily v ruku dětí, když se zjistilo, že z nich jde dobře modelovat. Křesťanské děti hnetly v ruku dávný vosk a pan továrník se snad v nebi radoval.

Cyril Kubánek

kresba J. Goldmann

Podmínky pro získání plnomocných odpustků přivlastnitelných duším v očistci:

- *ve čtvrtek 1. listopadu - slavnost Všech svatých (odpoledne)*
- *v pátek 2. listopadu - památka Všech věrných zemřelých (po celý den)*

Při návštěvě kteréhokoli kostela je možné získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (*svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce*) je třeba se při návštěvě kostela pomodlit modlitbu Páně a Vyznání víry.

- *od 1. do 8. listopadu*

Po splnění tří obvyklých podmínek (*svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl papeže*) je možno získat denně plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Zprávy z farnosti

- **Slavnost Všech svatých - 1. listopadu, památka Všech věrných zemřelých - 2. listopadu**
Bohoslužby v tyto dny se konají:

	<i>Všech svatých: Čt 1.11.</i>	<i>Všech věrných zemřelých: Pá 2.11.</i>
<i>Beroun</i>	17.30	17.30
<i>Králův Dvůr</i>		17.30
<i>Loděnice</i>	17.30	
<i>Tetín</i>		19.30
<i>Železná</i>		16.00
<i>Chýňava</i>		
<i>Sv. Jan pod Skalou</i>		18.00

- **Modlitební setkání:** Ve čtvrtek **1. listopadu** od **19.30** hodin vás zveme do kaple Povýšení sv. kříže ke společné modlitbě, při které budete vyprošovat Boží požehnání tentokrát pro činnost naší farní charity.

- **Modlitby za zemřelé na berounském hřbitově:** V pátek **2. listopadu** - v den památky Všech věrných zemřelých - se sejdem v 15.00 hodin na berounském hřbitově u kněžských hrobů ke společným modlitbám nejen za zesnulé kněze, ale za všechny naše blízké zemřelé a zvláště za ty, kdo jsou zde pohřbeni. U kněžských hrobů budou po modlitbě rozžihány svíce, které pak můžete donést na hroby svých drahých zesnulých. **Nezapomeňte si přinést svíce!**

- **Mše sv. “pro děti” - 8. listopadu:** Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná ve čtvrtek 8. listopadu od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.

- **Slavnost Krista - Krále:** V neděli **25. listopadu** prožijeme liturgickou slavnost Krista Krále. Nedělní pořad bohoslužeb zůstane nezměněn.

- **Farní knihovna** otevřena v neděli 11.11. a 25.11. vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

- **Letáček “Nedělní liturgie”:** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

- **Sbírky na misie.** V neděli 21. října proběhla i v našich farnostech sbírka “na misie”, při které se vybralo 6.195,- Kč. Všem dárčům posíláme upřímné poděkování! Další sbírka, tentokrát “na charitu”, je plánována na neděli 4. listopadu.
- **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se letos scházíme **každé úterý po večerní mši sv. v budově kaplanky.** Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.
- **Hovory o víře.** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši sv. od 18.30 hodin** s P. Benediktem Hudemou.
- **Setkání v Králově Dvoře - Počaplech** od září **každý pátek po večerní mši sv. cca od 18.30 hodin** na faře v Králově Dvoře. Věříme, že setkání pomohou nejen ke vzájemnému bližšímu seznámení, ale i k prohloubení vědomostí i praktického života *zvíry*.
- **Schránka pro články a zprávy do farního zpravodaje:** Kromě papírové krabičky “BKZ - Dotazy a články” v kostele sv. Jakuba jsme pro lepší kontakt s redakcí zpravodaje umístili kovovou schránku do vestibulu berounské farní budovy pro vaše náměty, články, dotazy či zprávy. Naleznete ji nalevo vedle hlavních dveří opatřenou štítkem s logem *Berounský katolický zpravodaj*. **-red-**
- **Setkávání maminek s dětmi nově ve středu.** Zveme všechny maminky, které mají volná dopoledne: přijďte každou středu od 9 hod. ráno na čaj, kávu, pár sušenek a hodně společného povídání a pro děti hodně společného hraní v příjemném prostoru na půdě farní klubovny. Kontaktní osoba je **Hanka Štusáková, tel: 602 610 893** (dočasně telefon na manžela 724 200 867 ve večerních hodinách). Upozorňujeme všechny maminky, které nechodí pravidelně nebo které se chystají přijít poprvé, aby Hanku neváhaly kontaktovat, protože nejsou výjimkou akce mimo uvedené prostory kaplanky.
- **Oprava farního dvora.** Prostřednictvím sponzorských darů se podařilo vybrat cca 10 000,-Kč. Z těchto prostředků bylo uhrazeno vyrovnání dosud nevydlážděné části dvora, odvoz stavebního odpadu a pokrytí plochy šterkem. V tomto stavu bude dvůr zatím ponechán, náklady na vydláždění zbývající plochy se totiž pohybují okolo 300 000,-Kč.

Z vikariátu

- **Vikariátní konference.** V úterý 13. listopadu se v Lochovicích uskuteční další setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá začíná v kostele sv. Ondřeje v 9.00 hodin.
- **Slavnostní mše sv. na hradě Karlštejn.** V neděli 25. listopadu, v den slavnosti Krista Krále, bude na hradě Karlštejn v kapli sv. Mikuláše od 14.00 hodin sloužena slavnostní mše svatá - requiem - za Karla IV. Hlavním celebrantem bude tentokrát Mons. Michael Slavík, generální vikář pražské arcidiecéze.

Koncerty v kostelích

- **Koncert k počtě sv. Mikuláše:** V sobotu **24. listopadu** od **17.00** hodin se v kostele sv. Jakuba v Berouně uskuteční “koncert k počtě sv. Mikuláše”. Legendu o sv. Mikuláši přednese Vladimír Matějček, herec Divadla za branou, varhanní skladby barokních mistrů přednese Vladimír Roubal, regenschori Strahovského kláštera v Praze.
- **HUDEBNÍ FESTIVAL VOX 007** je již čtvrtým ročníkem festivalu, pořádaného Sdružením Pyramida, Arcidiecézním centrem pro mládež Praha a vydavatelstvím Rosa, který vloni na podzim přilákal kolem 400 posluchačů folkové i rockové hudby. Podzimní

sobota 10. listopadu bude dnem, kdy se zdi Komunitního centra Matky Terezy opět rozezní širokou škálou tónů... Vizí festivalu VOX 007 je realizovat jednotu srdcí skrze hudbu a radost, která z tohoto velkého Božího daru plyne. Přáli bychom si, aby i letos byl VOX místem setkávání a vzájemného porozumění. **Kdy, v kolik a kde?** Festival se koná **10. listopadu 2007 od 14:00** v **Komunitním centru Matky Terezy** (www.kcmt.cz), Na Sádce 18/1296, Praha 4 – Háje.

 Mozartovo Requiem v kostele Matky Boží před Týnem, Praha - Staroměstské nám., pátek **2. listopadu 2007 v 18 hodin** při mši sv. za Všechny věrné zemřelé. Účinkuje Týnský sbor, sbor Cordia z Telče, Piccola Orchestra, řídí Marek Valášek.

 Koncert ke 120. výročí léčebny v Opařanech Při příležitosti 120. výročí založení Dětské psychiatrické léčebny v Opařanech se koná koncert v sobotu **3. listopadu 2007 od 17 hodin** v opařanském kostele sv. Františka Xaverského. Vystoupí Musica da Chiesa (P. Jaroslav Konečný, Tomáš Najbrt, Michael Verner). Koncert se koná za podpory Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského.

KMŠ

 Střediskový sněm skautů a skautek střediska Radost a Naděje, 23. listopadu, 18 hod., sál v přízemí kaplanky. Volené funkce: vůdce střediska, zástupce, členové revizní komise Do 13. 11. 2007 podávejte návrhy na kandidáty na adresu uvedenou ve skautské rubrice.

 Schůzky 2. oddílu Lasiček a světlušek probíhají vždy ve čtvrtek od 16-18 hodin v klubovně v budově kaplanky. Vedoucími jsou Eliška Kodrasová, tel: 720422733, a Kristýna Kodrasová.

 Schůzky družiny Světýlek probíhají vždy v pátek od 16-18 hodin v dívčí klubovně v budově kaplanky. Vedoucími, na které se můžete obrátit, jsou Marie Stielová, tel: 606458114, a Soňa Doubková, tel: 737563962.

 Schůzky 4. oddílu Ocelotů probíhají vždy ve středu od 16-18 hodin v chlapecké klubovně v budově kaplanky. Vedoucími jsou Petr Čapla, tel: 724551646, a Lukáš Klimovič, tel: 728307267.

 Schůzky 4. oddílu Vlčat probíhají vždy v pátek od 16-18 hodin v chlapecké klubovně v budově kaplanky. Vedoucími jsou Pavel Schöberle, tel: 723839200, a Jakub Kodras, tel: 720351778.

 Schůzky roverů a rangers se konají příležitostně po domluvě s Jakubem Kodrasem.

K KLUB BEROUN

 Předadventní farní “ples” - posezení s hudbou a tancem - v pátek 30. 11. ve 20 hodin v Sokolovně! Jak jsme slibovali, skutečně vás pozveme k tanci a zábavě **poslední pátek před adventem** do již vloni vyzkoušeného příjemného prostředí berounské Sokolovny nedaleko od centra. Srdečně zveme skutečně všechny, není nutné přijít ve dvou a tančit. Chtěli bychom, aby “ples” byl příjemným setkáním přátel mimo půdu farnosti. Právě proto bude náš ples jako tradičně nekuřácký, k tanci a poslechu bude hrát skupina **Vynyl Band**,

u stolů si budete moci povídat při občerstvení zajišťovaném panem Nekolným. Bude též připraveno půlnoční slosování "míst k sezení" a možná se dočkáme dalšího překvapení. I letos se bude v rámci plesu pořádat tombola ve prospěch konta "Přístavba" Katolické mateřské školy Beroun, a proto **již nyní prosíme o dary, které můžete do tomboly věnovat**. Své dary můžete nosit v otevírací době přímo do školky na farním dvoře. Lístky později v KMS a u kontaktních osob uvedených na plakátech! -iva-

Diář Manželského společenství

 V úterý 13. listopadu od 20 hod. vás zveme na Jarov k Průšům. (Z Berouna směr Koněprusy, parkovat lze u nábytku Jamall.) Pro potřebné sraz v 19,55 hod. na berounském farním dvoře. Nezapomňte si bibli☺. **Info 602 945 017 I. Vašku**

 Adventní rekolekce pro manželské páry 1. 12. 2007 tradiční duchovní obnova pro manžele - tentokrát na téma "Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu." (Iz 2,3) - se uskuteční letos v sobotu **1. prosince** v Praze 10, Strašnicích. ve farním sále farnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 10. Obnovu povede P. Petr Hruška, kněz působící ve farnosti Cheb, a manželé Jana a Jindřich Fenclovi z Centra pro rodiny plzeňské diecéze. Rekolekce bude probíhat od 9 do 16 hodin, polední občerstvení bude zajištěno. Počítá se s dobrovolným příspěvkem účastníků na pronájem prostor a občerstvení. Zájemci hlase se telefonicky na čísle 220 181 777.

 Program efektivního rodičovství. OS Rodinné centrum Praha pořádá pro rodiče třídní trénink zaměřený na výchovu dětí o sobotách 3.11., 17.11. a 1.12. 2007 vždy od 9 do 17 hodin. Program obsahuje přednášky, diskuze, případové studie, techniku hraní rolí s praktickým nácvikem. Program se uskuteční v Praze v MC Domeček. Příspěvek účastníka činí 800 Kč. Hlídaní dětí a stravu po předchozí domluvě během kurzu zajistíme. Lektoři programu jsou Mgr. Ing. Jan Čapek (psycholog) a jeho žena Mgr. Markéta Čapková (speciální pedagog).

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Ústředí Farní charity Beroun se z finančních důvodů v říjnu přestěhovalo: Najdete nás nyní na adrese **Komunitní centrum /objekt bývalých kasáren/, Bezručova 928, 266 01 Beroun;** tel. kontakt zůstává stejný: **311 622 422.**

 Farní Charita Beroun srdečně zve na prodejní výstavu „Pohledy odjinud“. Výstava nabízí návštěvníkům pohled na svět z jiné perspektivy: očima lidí bez domova, ale také očima dětí a seniorů; jinými slovy očima těch, kteří využívají sociálních služeb Farní Charity Beroun. Vystavovaná výtvarná díla, objekty a ostatní výrobky vznikaly v rámci aktivizačních programů jednotlivých projektů: denního centra a azylového domu pro osoby bez přístřeší v Berouně, Stacionáře sv. Anežky pro seniory a Klubu Betlém v Lochovicích. Pro všechny uvedené služby Farní charity Beroun je společným jmenovatelem důraz na osobní přístup ke každému uživateli služeb, k jeho problémům a potřebám a také prostor pro nejrůznější aktivizační programy, v rámci kterých se klienti nejen učí novým dovednostem a rozvíjejí svůj talent, ale také nacházejí radost a povzbuzení v mnohdy nelehké životní situaci. Uvedené aktivity navíc mají mnohdy také přesah zdravotní. V rámci výstavy se mohou návštěvníci blíže seznámit s činností Farní charity Beroun a zakoupením vystavených děl mohou podpořit přímo autory nebo další aktivity jednotlivých projektů.

Mezi vystavovanými exponáty uvidí výsledky tvořivé činnosti výtvarného klubu denního centra pro osoby bez přístřeší, popř. individuální tvorbu klientů azylového domu, práce klientů denního stacionáře v rámci ergoterapie, zvláště práce s papírem, kresbu a ručně tkané výrobky nebo keramiku dětí a rodičů vypálenou přímo v peci Klubu Betlém. Jedná se o první výstavu komplexně představující tvůrčí činnost uživatelů služeb FCH Beroun – tradici výstav má doposud pouze oblast lidí bez domova, kde do této doby proběhly již čtyři společné prodejní výstavy tvorby klientů pořádané ve spolupráci s Farní charitou v Praze 1. **Výstava proběhne v prostorách Muzea českého krasu v Berouně, Jenštejnský dům, Husovo nám. 87, a potrvá od 7.-18. listopadu 2007. Vernisáž výstavy přímo naváže na tiskovou konferenci Farní charity Beroun.**

S ČERTY NEJSOU ŽERTY, LAMPIONOVÉ PUTOVÁNÍ 1. 12. 2007 od 16.00 na Městské hoře v Berouně. Druhý ročník akce (v loňském roce tak úspěšné) nabízí opět dětem všech věkových kategorií příležitost vyzkoušet si svůj důvtip a odvalu. Cílem bude si znovu připomenout, že pomocí těchto vlastností a poctivého fair-play přístupu lze zvítězit nad mnohým nešvarem.

Zprávy odjinud

Kurzy Alfa - praktický úvod do křesťanské víry. Absolutně pro každého, kdo se chce dozvědět více o křesťanství. **Limonáda a večere** - společné jídlo dává lidem příležitost se spřátelit. **Fůra legrace** - i základy víry je možné poznat s humorem. **Atmosféra přátelství**, kde se každý může zeptat, na co chce. Setkání se konají v Komunitním centru sv. Prokopa při stanici metra "B" Hůrka. Kurzy již běží, nicméně přihlásit se můžete i nyní. **Dopolední** (pro maminky s dětmi či seniory) do 5. 12. vždy **ve středu od 9.45** hodin; **večerní** do 10. 12. vždy **v pondělí od 19.00 hodin** v Komunitním centru sv. Prokopa u stanice metra "B" Hůrka. Na setkání se těší tým spolupracovníků a P. Angelo Scarano (večerní kurzy tel. 251 618 893, 251 618 884) či Milan Flodr (dopolední kurzy, tel. 606 643 275), e-mail: fara@centrumbutovice.cz.

Modlitba se zpěvy Taize se koná ve středu **7. listopadu 2007** od 20.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Praze - Bohnicích. Spojení ze stanice metra C Kobylisy nebo Nádraží Holešovice autobusem č. 102 do zastávky Staré Bohnice.

PVS - podzimní víkendové setkání (ve společenství bohoslovců a představených) pro muže od 15 let **23. - 25. 11.** v arcibiskupském semináři v Praze. Přihlášky do 14. 11. na tel. 220 181 404, seminariste@arcs.cuni.cz, Arcib. semináři, Thákurova 3, Praha 6. S sebou Bibli, spacák, (ministrantské oblečení). Příspěvek dobrovolný.

XXVII. arcidiecézní ples mládeže 24. 11. od 19.30 (v 17.30 mše sv. s Karlem Herbstem) v sále SOU stavebního v Praze Hrdlořezích (konečná trmavaje 1, 9, 16) Vstupné 120 Kč. Info: mladez@apha.cz; adcm-pha@volny.cz.

Výročí stržení Mariánského sloupu. Bohoslužbu v chrámu Matky Boží před Týnem v 18.00 (růženec od 17.30 hodin) povede biskup Karel Herbst. Po mši svaté průvod k nové soše Panny Marie v Celetné ulici.

Společná modlitba s názvem "Slavnost světla" se uskuteční v pátek **16. listopadu 2007 ve 20.00 hodin** v chrámu Nejsvětějšího Salvátora v Praze - Starém Městě (Křižovnické nám.). Tato modlitba je přípravou na Evropské setkání mladých v Ženevě (28.12.2007 - 1.1.2008), na které zvou bratři z Taizé. Nyní žije v komunitě Taize také český kněz. *Více na www.taize.com.*

Píšete nám:

EUCHARISTIE – naše posvěcení

Ráda bych zde pro naši farnost uvedla pár aktuálních myšlenek z knížky dlouholetého papežského kazatele (Jana Pavla II.) **Raniera Cantalamessy**. Její název je „EUCHARISTIE – naše posvěcení“ a vydalo ji Karmelitánské nakladatelství v roce 1997. Autor se v ní zabývá eucharistií ze tří pohledů její přítomnosti v celých dějinách spásy od stvoření až po parusii (příchod Krista na konci časů). Ve Starém zákoně je eucharistie přítomná jako předobraz, v Novém zákoně jako událost a v době Církve jako svátost. Předobraz předjímá a připravuje událost, svátost tuto událost prodlužuje a zpřítomňuje. Tento celkový pohled na eucharistii vždy přítomnou v celých lidských dějinách je pro mne nový svou celostí a šíří a v jistém smyslu nadčasovostí.

Zde se budu věnovat pouze čtvrté kapitole knížky nazvané „**Nebudete-li pít Krev Syna člověka...**“, kde autor pojednává o eucharistii jako účasti na Kristově Krvi. Tuto kapitolu uvádí citátem textu jedné ženy, která mu na konci mše sv. dala do ruky lístek, na kterém bylo napsáno: *„Ježíš nám říká: ‚Vezměte a pijte všichni, to je má Krev.‘ Proč nesmíme pít také my Kristovu Krev, jak nás o to žádal? Tato Krev má takovou moc, aby smyla naše hříchy, a my po ní žízníme. Proč jí máme být zbaveni? Na našich polích je dost vinic a vína, aby se mohla dávat pít Kristova Krev křesťanským laikům třeba i každý den, chtějí-li. Proč jsme vůči němu lakomí, zatímco on je k nám tak velkorysý?“*

Tento její text také mně mluví ze srdce, už dlouhou dobu cítím stejnou touhu po daleko větším rozšíření praxe přijímání pod obojí způsobou. A myslím, že to není jen touha lidského srdce, ale že je to v prvé řadě touha Ježíšova srdce. Vždyť On sám ustanovil eucharistii pod znamením chleba a vína. Když Ježíš mluví o eucharistii, vždy mluví o svém Těle a své Krvi: *„Nebudete-li jíst Tělo Syna člověka a pít jeho Krev, nebudete mít v sobě život. Vždyť mé Tělo je skutečný pokrm a má Krev je skutečný nápoj (Jan 6,53.55)*

„Tato katecheze“, říká autor, *„chce být odpovědí na tuto touhu, která je v křesťanském lidu stále rozšířenější, a chce pomoci objevit moc a líbeznost Krve Kristovy a povzbudit k praxi přijímání pod obojí způsobou, když to Druhý vatikánský koncil znovu zavedl.“*

V první části je uvedeno několik citátů církevních otců o přijímání Krve Kristovy, ze kterých je zřejmá láska a úcta prvních křesťanů ke Kristově Krvi. Sv. Augustin říká novokřtěncům: *„Pijte cenu, která byla za vás zaplácena.“* Ano, mám cenu Kristovy Krve, každý z nás je takto drahocenný, proč tuto cenu neokoušet? Proč tuto zřejmost naší ceny neokoušet? Proč tuto zřejmost Jeho lásky neokoušet?

Autor podotýká dále, že my jsme se z mnoha příčin velice vzdálili od původní fyziognomie eucharistie, tak jak byla dlouhou dobu v prvních dobách křesťanství prožívána. Doslova říká: *„Mnoho příčin udělalo nakonec mlčky z eucharistie svátost Kristova Těla a mnohem méně svátost jeho Krve.“* V tomto smyslu mluví dále o podávání sv. přijímání jen pod způsobou chleba, o

Chléb a víno, Tělo a Krev **foto av**

uctívání eucharistie mimo mši sv. při adoraci, výstavu, požehnání, to vše vždy jen s hostií. Také slavnost Božího Těla jako kdyby nebyla také slavností jeho Krve. Na Druhém vatikánském koncilu tato slavnost alespoň dostala přesnější pojmenování slavnost Těla a Krve Páně. „**Kristova Krev nakonec vypadá jako chudá příbuzná a jako jakýsi dodatek ke Kristovu Tělu**“, uvádí autor. Toto všechno jsou evidentní skutečnosti, které jsou bolestné a politováníhodné.

Liturgická praxe přijímání pod jednou způsobou byla teologicky zdůvodněna jistotou, že „v každé z obou způsob je obsažen úplně celý Kristus“. Autor uvádí výklad sv. Tomáše Akvinského o smyslu a mezích této zásady: ve znamení chleba je Kristovo tělo přítomno **mocí svátosti**, to je mocí **Kristových slov**, zatímco krev je v něm přítomna jen jako přirozený doprovod, protože v těle musí být i krev. A podobně ve znamení vína je přítomna Kristova Krev **mocí svátosti**, kdežto Kristovo Tělo je zde přítomno jen nepřímo jako přirozený doprovod.

Tento fyzický výklad „přirozeného doprovázení“ nelze uplatňovat v liturgické praxi nad biblickými kategoriemi a nad vůlí Krista, kterou vyjádřil při ustanovování eucharistie, říká autor. Krev je podle Písma a Kristových slov něco docela jiného než pouhá část lidského těla.

A také Kristova oběť, jeho utrpení, na jehož památku se slaví eucharistie, je více připomínáno a vyjádřeno jeho Krví, a proto bychom se měli zdržet spíš přijímání Těla než přijímání Krve.

Toto mínění se objevuje v jednom pojednání sv. Tomáše Akvinského, učitele církve, který nakonec říká: „**Žádná způsob není zbytečná.....a shoduje se s povahou této svátosti, aby se věřícím nabídly odděleně Kristovo Tělo jako pokrm a Krev jako nápoj.**“

Myslím, že náležitost i pravdivost tohoto závěru je více než jasná. Druhý vatikánský koncil znovu zavedl možnost přijímat pod obojí způsobou a takové přijímání **se doporučuje**. Misál vypočítává mnoho případů, kdy je dovoleno věřícím podávat z kalicha, a mnohé biskupské konference přidaly další případy.

Autor dále říká: „...**Není zakázáno doufat, že budeme moci podávat Kristovu Krev všem, kdo po ní touží. Jak dlouho máme pokračovat v praxi, která dělá rozdíly mezi mší a mší a mezi tou a onou kategorií osob při těžce mši sv., takže samo přijímání pod obojí způsobou je pak znamením diskriminace, a nikoli společenství mezi věřícími? Musíme říci, že v tomto bodě praktické uskutečňování nepřekročilo normy stanovené církevní autoritou, ale zůstalo hodně pod nimi.**“

S tímto vyjádřením se zcela ztotožňuji, protože zažívám mnoho takových příležitostí, kdy s lítostí a bolestí postrádám Kristovu Krev, která není podávána nebo je podána jen některým služebníkům, ale ne všem přijímajícím.

V další části kapitoly autor uvažuje o červené nitce či ohnivém potůčku, který prochází Písmem sv. od jednoho konce ke druhému a dospívá až k nám. Je to pojem Krve. Ve Starém zákoně jako předobraz, v Ježíšově životě jako událost a v době Církve jako svátost. Zde mě zaujala a oslovila citace sv. Kateřiny Sienské, učitelky Církve, která píše svému zpovědníku: „**Nořte se do Krve Krista ukřižovaného a koupejte se v Krvi, opíjejte se Krví, oblečte se do Krve. A kdybyste se zpronevěřil, pokřtíte se znovu Krví. Kdyby vám ďábel zatemnil oko rozumu, omyjte si oko Krví. Kdybyste upadl do nevděku za netušené dary, buďte vděčný v Krvi. V teple této Krve zahřejte svou vlažnost, ve světle Krve ať pomine temnota, a vy buďte snoubencem Pravdy.**“ (Sv. Kateřina Sienská, Dopisy.) Budeme-li číst „*Kristova láska*“ místo „*Kristova krev*“, je hned vše jasné.

Poslední část kapitoly s názvem „Všichni jsme byli napojeni jedním Duchem“ (1Kor 12,13) je věnována vztahu Kristovy Krve a Ducha Svatého. „**Krev Ježíše Krista nás očišťuje od každého hříchu (1Jan 1,7), ale nemá jen tento „záporný“ účinek, tedy že zbavuje hříchu, ale má také účinek svrchovaně kladný. Daruje nám totiž Ducha Svatého. Prostřednictvím Krve**

prolité pro nás přijímáme Ducha Svatého. Krev a Duch se spojili, abychom prostřednictvím Krve, která odpovídá naší přirozenosti, mohli přijmout Ducha Svatého, který je nad naší přirozeností.“ (Velikonoční homilie z 3.st.)

A sv. Efrém, když vykládá příběh o vodě, která vytryskla ze skály (srov. Ex 17,5n), píše: „*Všichni pili stejný duchovní nápoj, pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skalou byl Kristus*“ (1Kor 10,4). A tak také křesťanský lid má duchovní skálu, z které čerpá duchovní nápoj, jímž je sám Duch Svatý. Skálu, která jej doprovází dějinami, právě díky eucharistii. „*Jim vytryskla voda ze skály, tobě Kristova Krev, voda ukojila žízeň oněch na určitou dobu, tebe omývá Krev navěky.*“ (sv. Ambrož, De mysteriis 8,48)

Proto není jistější cesty k přijetí Ducha Svatého než přijímat s vírou Kristovu Krev, říká Rainiero Cantalamessa. Pro mne je tohle tvrzení úžasné a povzbudivé. Věřím tomu, že to tak je, a ráda bych to často zakoušela.

Nakonec autor uvádí několik návrhů k tomu, jak bychom mohli vrátit Kristově Krvi místo, jaké jí přísluší v teologii a v eucharistické zbožnosti, a abychom ji vymanili jen z oblasti pobožností, aby mohla být také znovu lépe chápána jako **svátost a kerygma**. Kromě nového objevování **důležitosti Krve v Písmu a rozšíření praxe přijímání pod obojí** navrhuje autor malá konkrétní znamení, pro mne výmluvné nové krásné oslovující podněty, např. **sloužení mše s průhledným skleněným kalichem, aby lid mohl na vlastní oči vidět Pánovu Krev tak, jak vidí Jeho Tělo v hostii, adoraci nejen před Tělem, ale i Krví Krista nebo dokonce jen před Krví Krista, aby se pamatovalo, že i v Krvi je celý Kristus, apod.**

Na závěr s velkou vděčností za eucharistii a za možnost přijímat také Kristovu Krev vyznávám se slovy Písma: **Přistoupili jsme k Ježíši.... k prostředníku nové smlouvy a byli jsme pokropeni Krví, která mluví důrazněji než krev Ábelova** (srov. Žid 12,24).

Pavla Fabianová

Co se dělo: Nad dočasná přání je důležitější VYTRVAT AŽ DO KONCE

Kdo by se v naší zemi nesetkal se jménem Václav? Národní svatováclavská pouť 28. září do Staré Boleslavi dává korunu duchovnímu významu tohoto dne. Sv. Václav, kníže, který stál u zrodu našeho českého státu, má k našemu životu stále co říct pro jeho šťastnou budoucnost.

Moje první cesta na Svatováclavskou pouť byla krkolomná. Několikrát bych se nejradyji vrátila. Bohu díky jsem dorazila na místo, kam putovaly stovky poutníků nejen z Čech. Večerní vigilií v Kryptě sv. Kosmy a Damiána jsem ten čtvrteční večer nestačila, ale pouť teprve začala. Slavnostní koncert korunoval příjezd svatováclavské relikvie v doprovodu čestné jednotky Hradní stráže – duchovní to hostina nevidaná, neslychaná. Zcela mě nasytila, na večeri jsem neměla ani pomyšlení.

Svatováclavské kapitoly z díla historika Josefa Pekaře božsky umělecky přednesl pan Miroslav Mejzlík. Přirozeně krásně tak naplnil čtyři přestávky jen bezmála docela nebeských chorálů Scholy Gregoriana Pragensis.

Ranní program pátečního svátečního dne by se lehce vyrovnal nejvydatnější snídani: modlitba se čtením, Latinská mše v kryptě, ranní chvály. Následovaly tři mše sv. v bazilice sv. Václava. Lidé stále přicházeli, stále bylo co si v srdci odnášet. Kostel jako by s přítomnými dýchal, zpíval se zpěváky na kůru i lidmi v lavicích, v souladu s neúnavnou, svěží hrou varhan. Květinová výzdoba zpřítomňovala krásu Hospodinova díla jak oživlý obraz. Hudba svátku sv. Václava se mi znovu rozeznívá, jako bych stále stála před jeho korunou. Ale nezůstali jsme s ním na místě. Pout' vrcholila na Mariánském náměstí, které vytrvale smáčel déšť. „Tati, to je

sprcha!“ ozval se chlapec pod otcovým deštníkem. Ale nadělení Božího slova bylo zvučnější a trvalejší jako krása, která nepomíjí.

Krása pravá je moudrost, o níž bylo jedno z čtení. (Mdr 6,9-21) Spojovalo moudrost věků s našimi dny. Slovo z kazatelny rozpovídalo moje svědomí. Uvědomuji si, jak snadno mě stav současného světa děsí a zahání do ústraní, do lhostejnosti, do falešné zbožnosti. Pán Kristus chce zřetelný čin pro život. Nehraje si s námi na schovávanou, je přímý, mluví i odkazem života sv. mučedníků. Odpuštění a život v lásce Boží, nezištná služba bližním v **životě společenství**, tato výzva trvá. Jak je posilující žít v takové rodině! Klopýtnutí neznamená nezvratný pád, chyba nepředchází zavržení, ale nese ponaučení. Úskalí nejsou hrobem, ale školou k plnému životu. Díky tobě, Bože!

Jak jen jít touto cestou lásky, která nesejde jak tráva luční? Jak jít dál? Opustit staré, odpustit to, co nás zraňuje. Pokorně odevzdat Pánu, co svazuje hněvem, zaslepuje oči závistí, záští, žárlivostí. Vždyť hřích je hloupý. Tím spíš jej nemůžeme podceňovat. Vždyť Kristus nás, ze smrti hříchem vykoupil svou svatou krví. On nás vždy miluje, můžeme se k němu vrátit, žít radost Božích dětí. Ano, je to úkol nadlouho, ale „tisíc let ji v Hospodinových očích jako věcerejšek, jenž minul, jako jedna noční hlídka“ (Žl 90).

“Náš” P. Benedikt měl tu čest nést relikvii. **foto ČBK**

Promluva k Božímu slovu byla jak socha Davidova, jen promluvit, těžko popsat. K čemu je člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Dočasně se bude mít hmotně notně předobře, za cenu své budoucnosti, života věčného.

I ten nejvydatnější déšť, jaký jsem dosud na poutích zažila, už odezněl jak vzdálený pramínek. Tím silněji mi stále zní promluva pana kardinála Miloslava Vlka. Ještě než je pronesl, byla v jeho tváři znát účast s námi, pod deštníky na Mariánském náměstí. Celou mši sv. si přál, aby déšť přece jen ustal, ale ten místy i sílil. „A tak zřejmě bylo důležitější vytrvat do konce. Oběť k pouti patří, tak jako k životu patří oběť.“ Ano, má-li se naplnit Slovo lásky, aby život za oběť sv. Václava, za lásku Krista Ježíše stál. Být vytrvalejší než déšť nepřizně.

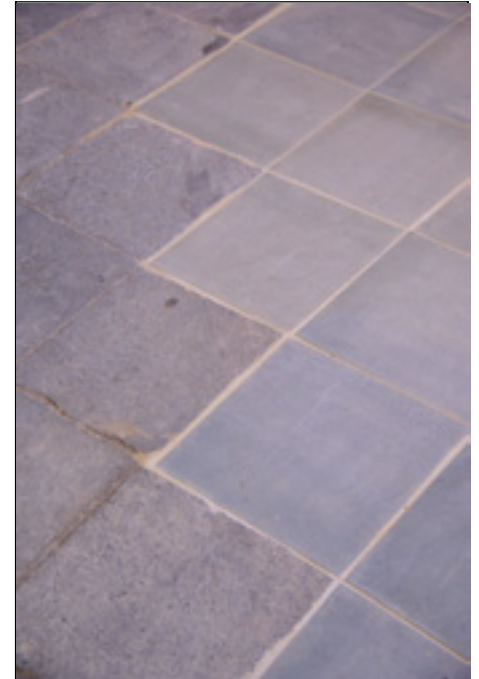
„Svatý Václave, vévodo země české, nedej zahynouti nám ni budoucím.“ **makožska**

Tak nám zase v kostele opravují dlažbu!

Srpen a září 2007, kostel sv. Jakuba v Berouně. Prostor v zadní části pravé lodi je ohraničen červenobílou páskou. NEVSTUPOVAT! Socha Panny Marie odsunutá až do rohu, na zemi čerstvé stopy kamenických prací. Během dne stavební hluk ... Postupně sledujeme výměnu několika metrů čtverečních kamenné dlažby. A taky občas vidáme jemnou vrstvičku prachu na lavicích. „Proč se ty dlaždice vyměňují? Jsou tolik poškozené, že už se nedají opravit!“ odpovídá na mou otázku **P. J. Pecinovský**. No ona ta dlažba taky asi leccos pamatuje, napadlo mě. Odkdy tu leží ty kamenné namodralé či nezelenalé desky? A kolik generací berounských měšťanů po nic šlapalo? A co tedy vlastně všechno pamatují?

Přenesme se do 18. století, do časů **P. Josefa Antonína Každého**, jenž byl po jedenatřicet roků berounským děkanem od r. 1767, tedy od svých čtyřiceti čtyř let. Děkanskému kostelu věnoval vždy velkou péči. V jeho době byly přistavěny nákladem záduší a dobrodinců postranní kruchty, severní r. 1770 nákladem 929 zl. a jižní r. 1771 za 302 zlaté. Presbytář byl zakončen mramorovým stupněm; za tuto práci dostal tetínský kameník **Liftner** 40 zlatých. Presbytář byl také vydlážděn mramorovými dlaždicemi a pro členy magistrátu zde byly zřízeny dvě vykládané dubové lavice, které zhotovil truhlář **Marcín**. V r. 1779 pořídil děkan do kostela nový oltář sv. Kříže se sochami Panny Marie a apoštola sv. Jana. Po katastrofální povodni r. 1784 přikročil k důkladné renovaci kostela, který byl uvnitř i zevně vymalován růžovou barvou.

A teď k té dlažbě. P. Josef Antonín Každý byl děkanem v nelehké době josefinských reforem, dekretů a patentů. Jelikož se obával dalších státních zásahů, hlavně pokud by se týkaly cenností v kostele, prodal r. 1786 nádhernou stříbrnou věčnou lampu, kterou v r. 1776 věnoval kostelu dřívější děkan **František Xaver Strachovský ze Strachovic** (1709-1786), který působil v Berouně jedenáct let (1737-1748) a později se stal svatovítským proboštem. Lampa vážila 682 lotů a byla prodána za 961 zlatých. Z těchto peněz dal děkan Každý vydláždít kostel „mramorovými“ dlaždicemi, protože stará cihlová podlaha chrámu už byla vyšlapaná. Tu důkladnou práci, po níž dosud chodíme, provedl také kameník Liftner. Ze zbytku peněz byla pořízena i nová, postříbřená lampa.

„Kolikpak asi ta původní lampa vážila v našich dnešních kilogramech?“ vrtalo mi hlavou. Dočetla jsem se, že 1 lot je 15,8 g; ta lampa byla z téměř 11 kg stříbra! A co s tím „mramorem“, *Staré pominulo, hle, je tu nové... av* když to je ve skutečnosti diabas? O lámání kamene v okolí Berouna píše ve své Kronice královského města Berouna děkan **Josef Antonín Seydl**: „*Mramor, jenž se dá vyhladiti a vypracovati na čisté věci, jakož jsou stolečky, koflíky, kropenky, náhrobky s nápisy, oltáře etc. není u Berouna, leč v sousedství u Tetína stranou Kody, kde se celé skály jak načervenalého, tak namodralého žilovatého mramoru vynacházejí. Nic méně modrým mramorem, jenž se hodí na stavění a kameníkům na koryta, cimbuří, futra etc. a kvádry, (...) oplývají dosti berounské dědiny (pozemky), a sice ve Skalách, v Ořku, pod Nižtici (Lištici) neb v lomu modrého kamene pod Železnými horami. Tento lom modrého bíle kropenatého kamene má hned od 1539 a kdož ví, jak prv dávno kameník tetínský od Berounských pronajatý pro všeliké kamenické dílo.*“ Kde to bylo „pod Železnými horami“, to vážně nevím. Ale Seydl dále uvádí, že aby sem byla svobodná vozová cesta, koupilo město kvůli tomu pozemky („*štrách louky*“) na Podole i v Ratince; muselo to být někde směrem k Tetínu. Diabasu říkali **modrý kámen** či **modrý mramor** a dlažba v kostele asi není od Lištice, ale spíš od Tetína... V každém případě je stará už tak 220 let!

Za našich časů je všechno jinak! Loňská oprava vyšla na 150.000,- Kč, letošní výměna několika čtverečních metrů stála 130.000,- Kč. Kámen nám podražil, stříbro zlevnilo. Za jedenáctikilovou stříbrnou lampu by dnes nová kamenná dlažba w celém kostele určitě nebyla!

L. Fričová

(Historické údaje čerpány z knihy Karla Pobudy *Svatý Jakub, ochránce Berouna*)

Co se dělo: Dětské mše s kytarou, basou a flétnou?

“Mami, kdy zas bude “dětská”?, ptaly se tentokrát (kupodivu) malé děti, které se účastnily poslední mše svaté pro děti, doma svých rodičů. Minule jsme se totiž pokusili obnovit tradici “kytarových mší” v Berouně. Zpívali jsme převážně písničky od Ztracené kapely, které už děti

znají z minulých kytarou doprovázených mší. Ale tentokrát se malí zpěváci poprvé zapojili skutečně s nadšením! Inu, když se k obvyklé kytáře přidá basa, píšťalka, rytmické “vejce” a několik hlasů... Doufáme, že se nám podaří zaujmout děti i příště a doprovodit hudbou dětskou mší ve čtvrtek 8. listopadu, tentokrát v kapli Povýšení sv. kříže na berounském farním dvoře. -iva-

Pojď sem!

Dětská mše sv. byla jako každý “dětský” čtvrtek ve znamení písní. „Pojď blíž,“ kynula mi Baretka s píšťalkou. A tak jsem se přidala se svým hlasem, i když bez vlastních dětí, přece radostně. Stačilo jen zvednout oči výš, abych viděla – nejsem tu sama bez dětí. Poohlédnu se dozadu a chvíli koukám. Příchozí rodič vypadá, že neví co. Vedle něho sedí (patrně) jeho syn. Je asi desetiletý a zdá se, jako by tu byli prvně. Ohlédl jsem se po nich ještě v průběhu mše, stejně jako několik dalších, zpytavě. Vzadu to totiž několikrát zadunělo, jako by boural hlavou lavici – ten starší z nich.

Mše nesená dětskými zpěvy plynula, až přišlo na přijímání. Vzpomínám tak deset let zpátky – seděla jsem jak přikovaná v lavici vlastním zatvrzením: já nemám nárok, tomu nerozumím. Dnes jsem s radostí shledala ty dva nově příchozí za sebou v lavici. Bohu díky, nezůstali vzadu. Jak mě to potěšilo! Když tu: „Pod sem!“ , seklo slovo dospělého jak facka. Stáhlo zpět chlapce do lavice. Marně mnou cloumalo nevyslovené: „Neboj se, můžeš jít, tatínku, i se synem, třeba ‘jen’ pro křížek, tedy pro požehnání ‘na cestu’. Pojď, vítěj! Modlím se v duchu za společné setkání v Kristu.

Na konci obřadu zbylo po nich prázdno. Chlapec splnil čtvrté přikázání, možná bezděčně. Otec ho snad příště přivede záměrně. Bůh i to ví. Bože chraň mě předsudků, posuzování ‘proč’. Třeba za deset let nás bude před oltářem zas více. Protože LOVE IS GOD. A to přece každé dítě ví, každý ho v sobě máme. Tak já (už) jdu. makozska

Svědectví: Stalo se mi

Možná se Vám to také někdy stalo. Něco někam založíte a pak hledáte a hledáte... Mně se taková věc občas stane - někdy mojí vinou, někdy se o to postará náš malý synáček. Když prohledám kde co a je mi jasné, že onu věc nenajdu, volám na pomoc sv. Antoníčka. Jako v neděli - něco jsem hledala, byla v časové tísní a ani si netroufala (je neděle) ho poprosit, aby mi pomohl. Ale nakonec jsem to přece udělala. Sv Antonín mě bleskově vyslyšel! Díky !!!! Druhý den ráno honem vypravit děti do školy a nejmladšího odvézt do školky. Jenže nemůžu najít klíče od auta. Ty první zmizely už před měsícem. Moc jsem to neřešila, máme druhé. Ale teď nemám ani ty. Tak jdeme hledat. Zkoušíme to napřed na logických místech (z hlavy se mi kouří, jak vzpomínám, kam jsem je asi mohla položit), pak hledáme i na nelogických místech - synáček občas něco

šoupne pod piano... Po pěti hodinách prosím sv. Antoníčka, ale on nic! Tak volám do servisu, co nás čeká, pokud je nenajdeme. Jejich informace mě šokuje: Pokud máme auto v garáži, tak prý asi budeme muset zavolat odtahovou službu... Tak celá zničená slibuji: Sv. Antoníčku, vím, že jsi pro mě pracoval v neděli, teď asi odpočíváš, ale moc to potřebuji a tys mě vždycky vyslyšel! Jestli mi teď pomůžeš, napíši o Tobě do zpravodaje! Několik dalších hodin hledáme (ze zoufalství i v ledniče, znovu pod pianem, napadá mě i psí bouda...) a nakonec najdeme!!! Samozřejmě byly zapadlé mezi botami v chodbě. Pravděpodobně mi vypadly nepozorovaně z ruky, když jsem nesla několik tašek s nákupem. Díky sv. Antonínku, bez Tebe bychom to nezvládli. Dál nám zachovej přízeň, myslím že Tě budeme dost potřebovat a vidíš, slib s radostí plním.

-ma-

Ze života svatých

Sv. Martin de Porres,
1569 - 1639, Lima
 (3. listopadu)

Martinův otec Juan byl španělský rytíř z Burgosu, matka černoška. Juan se s ní seznámil v Panamě, kde se usadil po dobytí území. Oddán s ní však nebyl. Později se přestěhoval do Limy, kde se mu narodil syn Martin a dcerka. Nežil však se svou rodinou, protože měl významné místo v Quayaquilu. Posléze byl guvernérem Panamy. Své děti měl u sebe jen nakrátko, protože mulati nebyli ve španělském prostředí vítáni.

Martin se vyučil holičem, později získal znalosti ranhojiče a lékárníka. Během tří let získal svou láskyplnou péčí o nemocné takovou pověst, že ho usilovná práce naprosto unavila. Toužil si odpočinout v ústraní, a proto vstoupil jako laický bratr do dominikánského kláštera. Na kněžství nepomýšlel. I zde byly přesně vymezené stupně pro lidi. Na prvním místě byli Španělé, po nich indiáni, pak černoši a nakonec mulati. Martin, který dostal křesťanskou výuku od matky, se přes své schopnosti rozhodl přijmouti podřadné místo. Měla to být v jistém slova smyslu oběť. Teprve za devět let bylo jeho přijetí do řádu definitivně potvrzeno. V těch letech se věnoval jako ošetřovatel a ranhojič klášterní obci s takovou láskou, že se zde na něho dívali jako na světce. V Limě bylo ke konci šestnáctého století deset nemocnic. Pro muže, ženy, Španěly, Indiány, černochoy, pro děti a malomocné. Přísně odděleně. Martin brzy změnil i dominikánský klášter v nemocnici, kde našli přijetí nejchudší, nejubožejší obyvatelé města a okolí. Ošetřovali je zde bez rozlišování rasy a sociálního postavení. Když pokračovalo zabírání klášterních cel na nemocnici, musel na příkaz představeného klášter vyklidit. Uchýlil se se svými pacienty do domu své sestry, která mu obětavě pomáhala. Tak vznikl v Limě první sirotčinec a jiná dobročinná zařízení. Okruh jeho působení byl stále větší. Do jeho cely přicházeli s prosbou o pomoc jak lidé nejprostší, tak i vznešení. Dokonce i vícekrát Peru, jehož přátelství umožnilo Martinovi vykonávat další milosrdné skutky pro chudé. Lid ho miloval, což se ukázalo, když onemocněl tyfem. Proudily k němu velké zástupy, aby ho ještě naposled mohly spatřit. I když mu byly připisovány mnohé zázraky, největším zázrakem byla jeho hluboká pokora a nekonečná láska k lidem.

-vac-

redakční archiv

U našem nejstarším písemnictví

Strom ovoce dobrého aneb Doba krásných rukopisů

Představme si sílíci strom s mnoha větvemi a slibně se zelenajícími živými ratolestmi, jehož mohutná koruna už je pěkně košatá, větve míří vzhůru za sluncem a rozkládají se do šířky, aby se koupaly v jeho paprscích. Strom bohatě kvete, obklopen rojem zlatých včel, a slibuje úrodu ovoce dobrého ... Taková je latinská tvorba v Čechách v 11. – 12. století. Přibývá klášterů, přibývá skriptorií, přibývá vzdělaných mnichů a duchovních. Knižní tvorba vznikající u nás má úroveň srovnatelnou s evropskými díly.

Jednu větev písemnictví představuje **hagiografie**, tj. literatura o životech svatých, legendistika, jiná mohutná větev je **kronikářství**, ale rozvíjí se i **homiletika** (kazatelství), **liturgický zpěv** a další žánry. Kromě toho jsou v našich kláštorech opisovány **liturgické texty**, všechny knihy potřebné pro bohoslužby, Bible ... Rukopisy dochované z té doby často svědčí o vyspělé umělecké úrovni, vynikají písarskou i iluminací technikou. Latina je ovšem ve středověku jazykem mezinárodním, užívaným v celé Evropě, a tak vzniká někdy pro literární historiky problém určit, kde byl text napsán, protože v rukopisech taková nějaká „tiráž“ většinou chybí.

Nejnámějším rukopisem pražské Národní knihovny je **Korunovační evangelistář krále Vratislava** (asi 1085), tradičně nazývaný **Vyšehradský kodex (Codex Vyssegradensis)**. Slovo *evangelistář* je možná méně známé – označuje soubor úryvků z evangelií (perikop), které se čtou při liturgii, zatímco *evangeliář* představuje úplné znění evangelií. Oba názvy se ale užívají *promiskue*.

Vyšehradský kodex vznikl pro královskou korunovaci knížete Vratislava II. (jako krále I., korunován 1085). Pořizovatelem byla nejspíš vyšehradská kapitula. Jemu příbuzný (asi ze stejné dílny) je i Svatovítský kodex a další dva kodexy, které se dostaly do Polska, Hnězdenský a Krakovský; všechny jsou stejně reprezentativní.

Vyšehradský kodex je psán na pergameni starým latinským písmem, jež obsahuje prvky unciály i kapitály. Rukopis doplňují nejen malované a bohatě zdobené iniciály, ale také celostránkové iluminace. Zobrazují například čtyři evangelisty pišící u pultu, kmen Jesse (podle literatury je to jeho vůbec nejstarší vyobrazení), další starozákonní motivy, cyklus výjevů ze života Kristova a také několikrát svatého Václava. Velmi působivé je celostránkové znázornění mrtvých vstávajících z hrobů. Kodex byl určen pro české dvorské prostředí; svědčí pro to jeho velmi nákladná výzdoba i perikopa „v den korunovace krále“. Vznikl možná v Čechách v břežnovském klášteře, možná prý v některém bavorském skriptoriu.

Zajímavým dokladem rozkvětu písemnictví je také sbírka kázání cizího i domácího původu **Opatovický homiliář**, latinský kodex, který je podle typu písma datován do doby kolem r. 1150. Pro svou potřebu si ho asi pořídil nějaký český duchovní, možná některý pražský biskup nebo snad přímo opatovický klášter. Patřil postupně klášteři, kde byl zřejmě zčásti sepsán a jehož exlibris nese, neurčenému českému králi, kališnickému knězi, později jezuitům... Je to významná sbírka 133 kázání, většinou výběr z osvědčených starších cizích kazatelů. Ale obsahuje i kázání českého původu, např. pět promluv o našich patronech. Autor památky je opět

neznámý; kázání nejsou od jednoho skladatele ani od jednoho „vydavatele“. Prozrazují kazatele mistrné i méně původní, promluvy jsou také určeny pro různé vrstvy věřících – některé pro prosté laiky, jiné asi pro teology.

Základ homiliáře, první cyklus, byl opsán a složen v 11. století patrně v Praze v sídle biskupově, další kázání byla zapsána v benediktinském klášteře sv. Vavřince v Opatovicích, který proslul vzdělaností stejně jako Břevnov. Opatovický písař vybral z předlohy cyklus od Vánoc do sv. Václava, potom opisoval z několika různých předloh. Zastoupeny jsou ohlasy Listů apoštolských, ale i kázání na hlavní svátky a svátky Panny Marie, některých dalších svatých (sv. Štěpán, Vavřinec, Martin), třeba i nově uváděných do českých zemí v 11. a 12. století. Společensky aktuální byla témata jako požadavek jednoženství, ale i manželské věrnosti, střídmosti, dobrodiní almužny. Homiliář vydává svědectví o tom, jak žila česká církev od smrti sv. Vojtěcha.

K nejpůvabnějším, nejbásničtějším a nejoblíbenějším homiliím našeho středověku patří latinské kázání **Factum est (Stalo se)**. Je to *chvalořeč (panegyrik)* na svatou Ludmilu, pronesená v den jejího umučení nad jejím hrobem v kostele sv. Jiří na Hradčanech. Východiskem byla kazateli starší svatoludmilská legenda, do níž vložil své výklady, svá lyrická rozjímání a citové apostrofy, ale inspiroval se i ludmilským breviářovým officiem. Kázání je obranné i oslavné; kněz, který tu homilii složil někdy na přelomu 11. a 12. století, měl vynikající vzdělání teologické i řečnické.

Sv. Ludmila redakční archiv

Lidmila Fričová

Historie berounského vikariátu

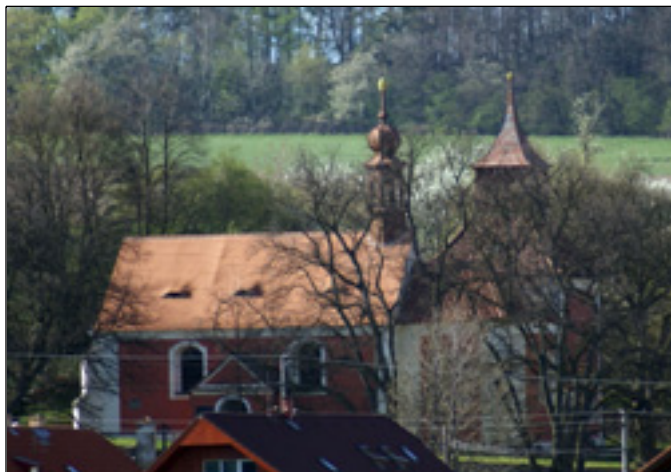
Bohatá historie obce a bývalé farnosti Železná

Dřívější farnost Železná vedla zajímavý farní život. I ve filiálních kostelích ve Staré Huti - Hýskově a v Chyňavě. (Dnes všechny tři kostely patří k farnosti Beroun.)

Pamětní kniha potvrzuje, že tato farnost patřila k nejstarším a že duchovní život byl v historii těsně spjat s bohatstvím tohoto regionu. Patřily sem výnosné polnosti, zejména v Chyňavě, křivoklátské lesy s tolik žádanou těžbou dřeva i prosperující závody ve Staré Huti

Bohužel je dochováno málo zpráv, které by tuto dobu blíže osvětlily a tak podle prvního zachovalého písemného dokumentu stál železenský kostel již roku 1396. Zub času pracoval neúprosně, o čtyřista let později se musel vystavět kostel nový a to roku 1777. Až o více než šedesát let později se uvádí v Železně i Chyňavě škola. V té době se udála smutná příhoda. Železenský farář Vlasák byl ve svém pokoji raněn bleskem, dlouho churavěl, až roku 1849 skonal.

I dnes, přes různé možnosti získávání finančních prostředků, potřebné částky na údržbu kostelů zajišťujeme obtížně. Tehdy měli podobné problémy. Jen jeden příklad za všechny. V roce 1861 byly železenské oltáře již značně zchátralé. Když farář vypsál na jejich obnovení sbírku, byl velmi zklamán, jak málo peněz se sešlo. Bohužel přířazené obce Chyňava a Hýskov vůbec ničím nepřispěly, ač obě byly velmi bohaté. Tak se musel farář tehdy obrátit až na místa nejvyšší k císaři Ferdinandovi a císařovně Marii Anně. Tam teprve uspěl. Kostelní roucha pak sehnal u milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Navíc osadníci hýskovští a starohutští nedocházeli pro vzdálenost a neschůdnost na služby Boží do vlastního chrámu a v neděli a o svátcích chodili do Berouna. Těžce tuto skutečnost nesl železenský duchovní, který cítil jejich odcizování. Osadníci se domnívali, že učiní své povinnosti

Železenský kostel schovaný ve stromech **foto av**

rekonstruována zeď hřbitova, věž kostela a realizována řada dalších oprav. Začalo se i s opravami v Chýňavě. Arcibiskup Schwarzenberg pak uděloval svátost biřmování pro 738 dítek.

Nemalé potíže ještě na přelomu 19. a 20. století byly s dovozem kněze na služby Boží jak do Hýskova, tak i do Chýňavy. Jednou se dokonce stalo, že z Chýňavy přijel pro kněze do Železné povoz tažený voly.

-vac-

Chrámový sbor
sv. Jakuba

Papež promluvil o obnově liturgické hudby

V den svátku jednoho z patronů Evropy a jednoho z největších českých světců sv. Václava přijal papež Benedikt XVI. delegaci představitelů Vysoké školy katolické hudby a hudební pedagogiky, která byla založena roku 1874 v Regensburgu. Tato instituce patří mezi nejvýznamnější činitele na poli liturgické hudby. Byla založena proto, aby na konci 19. století provedla principiální revizi liturgické hudby církve, protože tehdejší produkce byla pod značným nánosem operního a symfonického stylu. Tyto vládnoucí hudební druhy si zcela podmanily veškeré hudební projevy, liturgickou hudbu nevyjímaje. Tak se z liturgické hudby začaly vytrácet tradiční hodnoty – gregoriánský chorál a polyfonie 16. století. Z této školy byla vedena velká reforma chrámové hudby, díky které se chorálu vrátila jeho výjimečná pozice a byly jasně formulovány náhledy na liturgickou hudbu a její podobu. I dnes naplňuje tato instituce roli strážce posvátné hudby liturgie. Za zmínku stojí též její obdivuhodná ediční činnost. Papež Benedikt XVI. při setkání s čelnými představiteli této školy řekl: „*Má-li být obnovena sakrální hudba, je třeba se ptát na její podstatu? A podstatou sakrální hudby není jen všeobecně pojatá náboženská hudba, nýbrž hudba Církve, hudba, jejímž podmětem je Církev. Není tedy jen nějakým přídatkem k liturgii, ale sama je liturgií – jak zdůrazňuje 2. vatikánský koncil.*“ Papež dále zdůraznil, že církevní škola má připravovat opravdové virtuózy, kteří však **nebudou jenom hudebními „profesionály“, ale skutečnými účastníky liturgie.** Dovolím si podtrhnout význam poslední citované věty. Hudba v liturgii je její integrální součástí, a proto jakýkoliv hudební projev v rámci liturgie (včetně zpěvu lidu, sboru, sólistů, atd.) by měl odpovídat její důstojnosti.

redakční archiv

(Zpracováno podle zpravodajství Radia Vaticana) **Lukáš Petřvalský, varhaník**

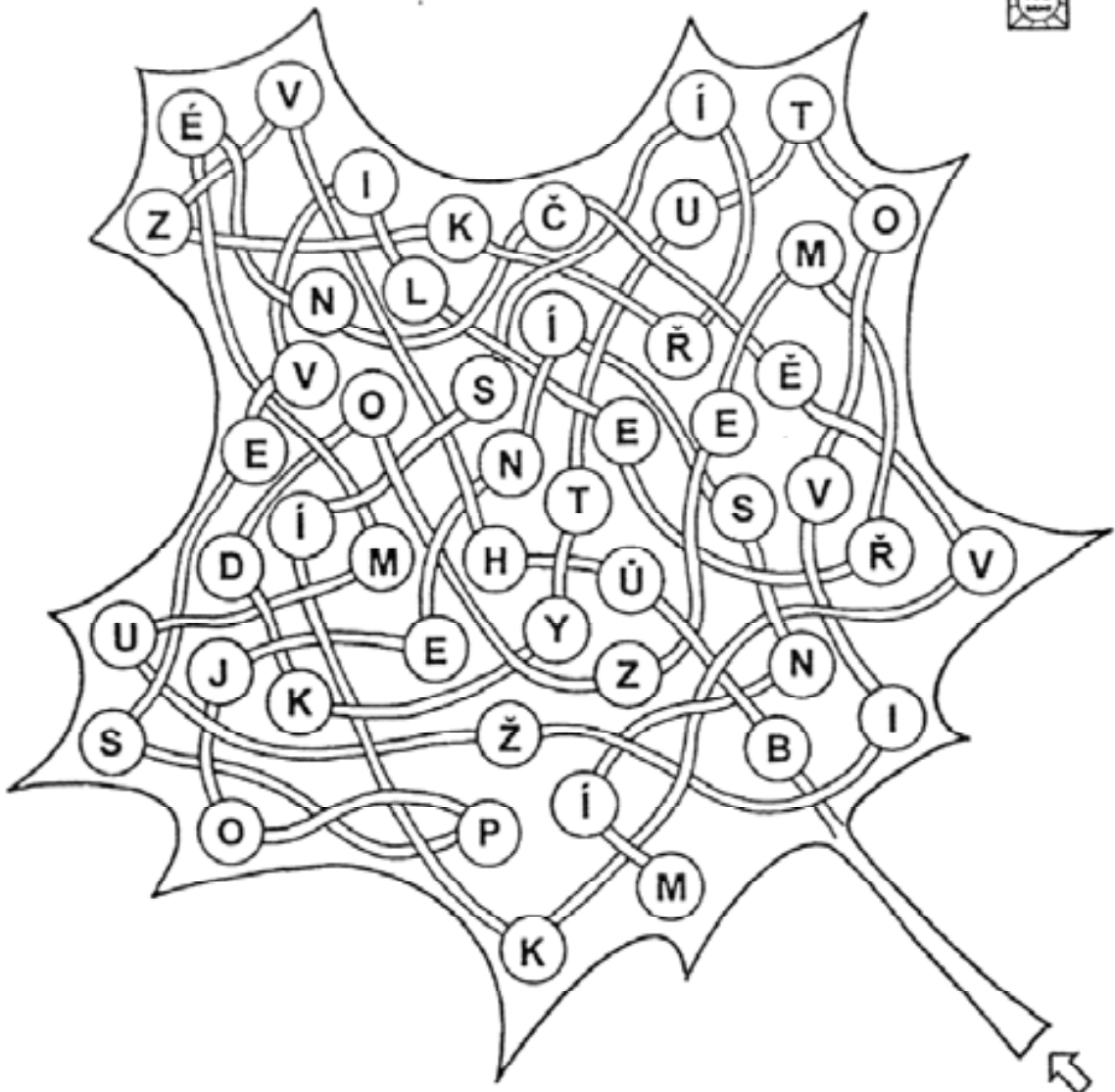
"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

CO ČEKÁ ZEMŘELÉ?

V listopadových dnech se více než jindy modlíme za zemřelé, navštívujeme hřbitovy a zapalujeme svíce. Proč? Modlitbou chceme zemřelým pomoci, aby se dostali do plného společenství s Bohem – do nebe.

Projdi bludištěm a zjistiš, čemu jako křesťané věříme.

-red-

✿ Pracovní poradenství

Od měsíce října se v Komunitním centru v Berouně naplno rozjíždí nový projekt Farní charity Beroun Pracovní poradenství. Charita tuto službu převzala od partnerské organizace D. S. Lomikámen. Původním záměrem bylo proškolení a pomoc lidem, kteří jsou dlouhodobě nezaměstnaní. Pracovní poradenství v novém podání se více zaměřuje na individuální přístup ke klientovi a jeho potřebám. Naši cílovou skupinou nejsou jen lidé vedení v evidenci na ÚP, ale i maminky po mateřské dovolené, lidé se zdravotním handicapem či absolventi škol, kteří ještě nemají potřebné zkušenosti s hledáním zaměstnání. Naším úkolem je pomoci klientovi zorientovat se na trhu práce, naučit se sestavit vlastní životopis, připravit se na přijímací pohovor a osvojit si další dovednosti potřebné k úspěšnému nalezení zaměstnání.

Pracovní poradenství zároveň zahrnuje i pomoc s profesní orientací, kontakt s úřady, rady z oblasti pracovně-právní či sociálního zabezpečení.

Kde nás najdete: **Komunitní centrum**, Bezručova 928, 266 01 Beroun. Kontaktní osoba: **Bc. Jana Schejbalová**, tel: 724953862

✿ Grilování v AD

Ve čtvrtek 11. 10. proběhlo v Azylovém domě sv. Jakuba v Berouně společné setkání klientů a zaměstnanců Azylového domu a Denního centra.

V rámci „hudebního podzimního grilování“ se také představila nová terapeutka pro volný čas Mgr. Iva Folajtárová. K dobré náladě setkání přispělo kromě občerstvení i příjemné počasí „barevného“ podzimu. Terapeutka

Příjemné setkání v Azylovém domě foto J. Hazuka st.

Iva si připravila malý hudební program, do kterého se mohli všichni zcela spontánně zapojit.

Do programu se velmi aktivně zapojila i skupinka romských dětí ze sousedství Azylového domu, kterou na podobné akce „s otevřenými dveřmi“ také zveme, a která přispěla k dobré atmosféře celého setkání.

Jindřich Štusák - AD

✿ Závody na kolečkách

Podzim už klepe na dveře, listí dostává barvu jak z malířovy palety a poslední sluneční paprsky nespěšně vykukují za mraky. Jako vždy koncem září nikdy nevíte, zda na vás po ránu vykoukne sluníčko, nebo bude den zahalený mlhou.

Ráno 29. 9. 2007 jsem vstávala s obavou, že na dnešních „Závodech na kolečkách“ nám bude pěkně zimavo a možná že i zmokneme. Jelikož závody byly plánovány až na 14 hod., neztrácela jsem naději, že se slunce přece jen ukáže. A jak si myslíte, že to dopadlo? Jak jinak než dobře. ☺ Víra hory přenáší a nám ten den přinesla krásné slunečné odpoledne.

Okolo 14 hodiny se začali scházet závodníci. Někteří nesměle přišli, jiní suverénně přijeli na svých strojích všeho druhu. Jak jsem si všimla, největší oblibě se stále těší kolo, v těsném závěsu následuje koloběžka a pomyslný bronzový stupínek patří in-line bruslím.

Vzhledem k různému sportovnímu vybavení našich závodníků jsme volili několik kategorií. Nikdo nepřišel zkrátka. První závod byl odstartován po 14. hodině. Dopravní hřiště ožilo barevnými fábory z krepového papíru kolem trati a povzbuzováním rodičů, kteří fandili z plných plic. Po vyčerpávajícím závodě na 10 kol se po chvilce oddychu jelo dál. Následovala časovka, jízdní kreace ve volném stylu a štafeta.

Při všech disciplínách bylo vidět velké zapálení malých i velkých závodníků. Bezzvadní byli i rodiče, kteří se tu a tam zapojili do organizace a nestáli pouze opodál, což napomohlo k

Kategorie cyklistická foto autora

celkově veselé atmosféře.

Jako všechny závody mají svůj start a cíl, tak i my jsme po 16. hodině projeli cílovou rovinkou. Všem se dostalo náležitého potlesku a věřím, že kromě pěkných cen a diplomů si domů všechny děti odnášely pocit vítězství. Své poděkování na závěr bych ráda vyjádřila všem těm, kteří si v sobotu odpoledne našli volný čas a podíleli se společně se mnou na přípravě celé akce.

Michaela Kubištová, Vedoucí CVOČ

Šlo o sportovní klání se vším všudy... foto autora

Sobotní dortík pro duši manželky

Z pohledu plně vytižené matky to byl tak příjemný víkend jako už dlouho ne. Začal už v pátek večer dámskou jízdou u příležitosti "půlkulatin" nejmenované paní učitelky. Za ní následovala sice brzká ranní, ale "sladce svobodná jízda" do Prahy spolu s třemi přítelkyněmi (pečí a vozem manžela jedné z nich) a pak už první přivítání pořadatelů z Centra pro rodinu na již sedmnácté Sobotě pro manželky, jmenovky na svetech a první přednáška v sále kostela sv. Vojtěcha v Dejvicích. Markéta a Vlado Koronthályovi. Markétu znám ještě z fakulty, učila mne latinu. Při přednášce, která byla spíš vzájemným a láskyplným doplňováním se, byl tentam profesorský odstup. Ještě více, než samotné téma "Pozornosti v manželství" na téma knihy Garry Chapmana "Pět jazyků lásky", mne zaujali přednášející jako radostný, zkušený a harmonický pár. "Manželství je vztah, o který je třeba pečovat. A jak? Pozornostmi. Každý má 'citovou nádrž na lásku'. Pokud ji máme plnou, jsme si svou láskou jistí, je-li prázdná, cítíme se využívaní. Důležité je, jak jsou naplněny obě dvě nádrže ve vztahu. A také:

**Manželské
společenství**

pokud partnera zahrnuji pozorností, a jeho citová nádrž je přesto prázdná, znamená to, že se sice snažím, ale v 'nesprávném jazyce'. Je důležité rozpoznat, jaký jazyk lásky má můj partner, co potřebuje, aby cítil svou nádrž jako naplněnou. Někdo potřebuje více **slova ujištění** (povzbuzení, laskavost, chválu), druhý mou **pozornost** (blízkost, vzájemné naslouchání, sebevyjádření, společné zážitky ve společném volném čase); třetím jazykem lásky je i **přijímání darů** (sebe sama - fyzická blízkost, objetí- i dárky hmotné), čtvrtým **skutky služby** (dělám vše, co partnera potěší; je-li skutek pro mne jazykem lásky, musím umět vyjádřit své přání) a pátým jazykem lásky je **kontakt** - doteky lásky, ne jen intimní ('terapie objetím')."

Zaujal-li vás tento strohý výtah, doporučuji výše zmíněnou knihu. My jsme se po této přednášce a následné kávě oddaly velmi příjemné části Soboty pro manželky - debatám ve skupinkách. Úžasným povzbuzením je, pokud při vyprávění o svých manželských starostech potkáme někoho s podobnými pocity (a zjištění, že skoro každý má podobné pocity). Důležitým plodem skupinky jsou

vzájemné rady, jak to či ono lépe zvládnout, nebo alespoň tichá podpora tolika spřízněných duší a společná modlitba za bolesti vztahu... Skupinky jsme završily podle naturelu svátostí smíření, obědem či nákupem karmelitánských knih... Následovala ještě přednáška výtvarnice a sedminásobné maminky Evy Jelínkové o laické spiritualitě Madeleine Delbrellové, ženy, která shodou okolností zemřela právě 13. října (a stejné datum připadlo na příspěvek prvního laika na II. vatikánském koncilu). Pak mše svatá. My jsme se však ještě těšily do blízké cukrány "na Kulaťáku."

Tam jsme u kávy nejprve pečovaly o naše nervy dostatečnou zásobou výborných dortíků, poté o vzájemné vztahy přátelské - ženské přátelství se nejlépe posiluje zajímavým tématem k probrání (co děti, co manžel ap.), zvláště je-li jazyk společný - a posléze bylo ještě třeba si zopakovat poznatky načerpané během "školení"☺. No a jelikož nám tím pádem poněkud ujel autobus, bylo nutné opět povolát ochotného řidiče a na jeho příjezd vyčkat v teple zličínského "svatostánku" obchodu a zábavy Metropole. No uznejte (dámy) nebyl to výborný den?

Děkuji tímto svému manželovi, díky jehož obětavosti, pochopení a především díky převzetí odborného dohledu nad našimi čtyřmi synky jsem směla zažít tohle duchovní i fyzické občerstvení. (Jistě jste si všimli, že právě začínám prakticky uplatňovat teorii projevu pozornosti vůči svému milému, jen nevím, zda dočte až do tohoto místa. Mohli byste ho, prosím, na jemu věnovanou doušku příležitostně upozornit?) **Ivana Vašků 13. 10. 2007**

Znovu budeme volit vedení střediska!

Informace o sněmu skautů a skautek střediska Radost a Naděje

Datum konání: 23. 11. v 18:00

Místo konání: sál v přízemí kaplanky

Volené funkce: vůdce střediska, zástupce, členové revizní komise

Jak podávat návrhy na kandidáty?

- 1) vůdce střediska + zástupce vůdce střediska –musí být vždy dvojice
- 2) členové revizní komise – doporučený počet 3
- 3) členové rady střediska Radost a Naděje

- tím může být každý starší 18 let, který je členem Junáka
 - předpokládaný počet je 2-3
- 4) Dále navrhněte 2 delegáty na okresní sněm (nenavrhujte vůdce střediska, ten je delegátem automaticky).
- 5) Ostatní funkce jako je hospodář, duchovní zpravodaj, výchovní zpravodajové, vůdci oddílu aj. jsou funkce jmenované novým střediskovým vůdcem a potvrzené střediskovou radou. Návrh můžete podat, ale i nemusíte.
- 6) Doporučujeme navrhovat takové kandidáty, s kterými jste kandidaturu předem projednali, tzn. že s ní budou souhlasit a neodmítnou ji.

Středisková schůze, na které se jednalo o Sněmu. foto av

Forma podání návrhu: telefonicky, e-mailem, písemně

Návrhy přijímá Jan Franta - Frantík, Tovární 39, Beroun-Město, 266 01; tel.: 605 983 228; e-mail: jan.franta@leaseplan.cz

Uzávěrka návrhů 13. 11.! Toto datum je stanoveno s ohledem na povinnost informovat delegáty sněmu předem (nevyklučuje to dodání pilných návrhů).

Aby byl sněm usnášeníschopný, je potřeba, aby se účastnila nejméně polovina všech členů střediska starších osmnácti let. Proto všechny žádám, aby si datum střediskového sněmu rezervovali ve svém kalendáři. Účast na sněmu je v kroji. Tež zveme na sněm všechny příznivce našeho střediska.

za středisko Radost a naděje Lenka Čaplová

Skautský tábor 2007

Jako obvykle je tu zpráva o našem letním táboře! Jako obvykle sice se zpožděním pár měsíců, ale to je detail. No jaké to asi bylo? Bylo to úplně něco jiného, přijeli jsme na nové tábořiště, které se snažíme každé tři roky měnit. Tentokrát jsme byli v Kladrubech u Stříbra, to je kousek od Plzně, jak jste si určitě všimli. Všude byly samé bunkry, lesy, někdy skoro pralesy, no prostě pěkná příroda. Jen kousek od nás byl kamenný lom, který někdy pěkně hlučel.☺ Letošní celotáborová hra nás zavedla do dalekých asijských zemí kde jsme hledali zlatého draka. Během celty jsem hráli plno zajímavých her, luštili nelehké šifry... Vydali jsme se i na dva celodenní výlety (celý tábor). Byli jsme se podívat ve starém lášteře Kladrubech. Párkrát nám i zapršelo, to ovšem není žádná novina, to je už na pravidelném táborovém pořádku. Proto se asi říká, že správný skaut je nepromokavý!☺ Během těchto pár dní s kamarády jsme prožili plno krásných chvil. A doufáme, že to tak cítí i ostatní. Řekl bych, že není už co dodat. Přijďte se na nás podívat a poznáte sami. **Zatím ahoj, po skautsku NAZDAR!**

-K- Setkání v podvečerním táboře foto av

Brdboj 2007: A je to tady - roverská akce, na kterou jsme se tolik těšili! Škoda, na konec nás jelo jen pár, lépe řečeno jen tři!!! Krista, Kubis a Lukin. Co se tam dělo a jak to dopadlo?

Brdboj se konal ve Svaté Dobrotivé 28. - 30. 9. 2007. Byli jsme přivítáni večerí - vuřty, které jsme si opékali za sychravého počasí venku před klášterem. Foukal nám vítr, ale nepršelo. Po večerí se konal seznamovací program, různé scénky, hry a soutěže. Jedna z báječných her: po celém klášteře bylo zhasnuto, všude velká tma, jen rozsvícené svíčky, které měly pro nás vždy nějaký text. Ten jsme si museli zapamatovat a zapsat u vedoucích. Jelikož klášter je velmi veliký a měli jsme přístup do sklepa, přízemí, prvního patra, zkrátka bez omezení do všech místností, tak to bylo velmi napínavé i velmi strašidelné. (Ale jak pro koho!☺) V sobotu po budičku jsme si udělali hromadnou snídani. Když byla hotová, nešli jsme se najíst, jak si každý myslel, ale teprve na rozcvičku. Házelo se kostkou, když někdo hodil číslo šest, mohl vyběhnout z kláštera do zahrady a sebrat *pouze* jeden lísteček, na kterém bylo napsáno buď sýr, máslo, marmeláda nebo rohlík. Každý běhal a pokoušel se házet číslo šest na kostce tak dlouho, dokud si nenasbíral svoji snídani. Po ní nás čekala orientace po přírodě po skupinkách (k dispozici jsme měli jen mapu a buzolu), která trvala až do oběda. *Furt* z kopce do kopce, padaly otázky: „ *A jdeme vůbec správně?*“ My jsme šli zkratkami přes pole, hory a doly místo po cestě a všem nám čvachtalo v botách a bolely nás nohy, *ale jinak dobrý* ☺. Samozřejmě jsme to zvládli. Při poledním klidu jsme vyráběli draky. Moc nám nelítaly, protože zrovna nefoukal vítr. Tomu se říká „zákon schválnosti.“ Taky jsme závodili ve střelbě z luku, sbírali ořechy, užili jsme si srandy až až. Navečer, když se začalo stmívat, nás se zavázanýma očima šoupli vedoucí po skupinkách do auta a odvezli nás do neznáma. Připravili nám noční orientaci (výsadek). Naše skupina se trošku zdržovala v jedné vesnici, protože nemohla najít ten správný směr. Trošku jsme se přeli mezi sebou, kde je náš cíl. Dorazili jsme na zahradu kláštera asi po třech hodinách, ale ještě jsme čekali na vedoucí, až se vrátí z procházky ☺! Mysleli si totiž, že nám to bude trvat déle. Ráno po snídani jsme se sbalili, uklidili a na zahradě jsme ještě hráli před odjezdem hru, po které jsme byli *trošku mokří*. Konalo se vyhlášení umístění skupinek. **Zástupci R&R (roverů a rangers) střediska Radost a Naděje z Berouna se umístili první! Svítlo nám na odjezd sluníčko, bylo to velmi příjemné setkání. Doufáme, že nás příště pojede víc!** -K-

Fejetonově: Smyčka v "Gloria" aneb zlý sen všech liturgických pomocníků

Měla jsem neklidnou noc. Zdálo se mi, že je neděle, za pět minut mše, děti nejsou oblečené, já nemohu najít zpěvník žalmů... V kostele nejdou varhany, nepřijede ani varhanice... Jak zvládneme ordinárium sami? A co teprv žalm jen tak z textu bez podpory žaltáře? Najednou jsme v kostele. (Sen nějak přeskočil, jen ta cesta mi utkvěla - trvala a trvala, nohy šly pomalu jak svázané, pomaleji, čím víc jsem se snažila.) Koukám z kůru, našťestí našeho nejmladšího má dnes na starosti tatínek u oltáře. Stejně jako ostatní naše děti. Stejně jako ostatní děti v kostele. Stejně jako ostatní děti ze vsi, děti z celé farnosti, děti z celé republiky, u oltáře se tísní toólik dětí... Ale vidím je mlhavě, přes kouř z kadidelnice - neměli jsme jiné než grilovací uhlí, tak to trochu kouří, a to kadidlo nějak pronikavěji voní a tolik dýmu stoupá vzhůru k nebesům a ke kůru, že se nedá ani dýchat, natož zpívat. „...*Pane a Bože, nebeský králi, Bože Otče všemohoucí...*“, našťestí kostel zpívá sám, není mu třeba vedení kůrovců, stačí splynout s davem. „...*Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste, Pane a Bože, NEBESKÝ KRÁLI, BOŽE, OTČE VŠEMOHOUCÍ ...*“ Počkat! Něco neseď! No nevadí, důležité je nevybočit z proudu. „...*Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste, Pane a Bože, nebeský králi, Bože Otče všemohoucí ...*“ To už jsme říkali! Bože, dostali jsme se do

smyčky, strhli jsme asi i pana faráře... No snad se z toho s pomocí Boží vymotáme. "...Pane, jednorozený synu, Ježíši Kriste, Pane a Bože, BERÁNKU BOŽÍ, SYNU OTCE..." No, sláva Bohu, přes úskalí zpěvu andělského jsme přelezli, už zbývá jen žalm, Credo. Pak Agnus. Pak...

Uf! Uf, zaplat' pámbu, byl to jen sen. Dobré jitro! Jejda, ale! Zaspali jsme! Honem, mše je za chvíli, nemáme nic připraveno. Kde mám ty "žalmy"? Kluci, oblíkat!! A *doprčic*, varhany nejdou! Budem muset šlapat. Cože, kadidlo připravit? No to jsme dlouho nedělali, ani uhlí nemáme! Varhanice že nepřijede? No potěš nás Pán, to nám ta neděle hezky začíná

Hezkou neděli tuto i všechny ostatní přeje-iva-

(Schválně teď zkuste z paměti odříkat "Svatý, svatý" bez zaškobrtnutí. Povedlo?☺)

NABÍDKA :

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

D. Průša

♦ Kalendáře 2008

Nabízíme katolické kalendáře na rok 2008: stolní kalendář v ceně 55,-Kč, nástěnný kalendář v ceně 30,-Kč z nakladatelství Cor Jesu a vázaný Karmelitánský kalendář 2008 z Karmelitánského nakladatelství Kostelní Vydří v ceně 69,-Kč. K zakoupení u kněží.

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA LISTOPAD:

••• *"Za naše zemřelé, umírající a za šťastnou hodinu smrti"* •••

POSLEDNÍ SLOVO: *Sejde z očí, sejde z myslí. Ptáte se kdo, co? A proč už s tím zase začínám? Vzpomínejte. Nic vás nenapadá? Tak co třeba soused odnaproti, pomáhal vám, dobré slovo řekl, a teď už ho nepotkáváte. Nebo babička z kostela - potřebovala jste pohlídat děti, tak stačilo zazvonit a ona ochotně dítě ohlížela? A teď už nějak dlouho ve své lavici neseseděla? Snad jsou jenom nemocní, nebo v domově důchodců, navštivte je! Třeba i s dětmi, určitě vás rádi uvidí. Udělejte to dřív než zemřou! A pokud už jste "je skutečně nezastihli", zkuste jim o letošních dušičkách získat plnomocné odpustky a zapalte jim aspoň svíčku! (Skauti, stavte se u hrobu Jany a Kellyho.) Nezapomínejte nikdy na své známé!*

Pavel Jambor

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V listopadu víme o samých krásných jubileích krásných žen z naší farnosti: varhanice, profesionální matka i babička v jednom, organizátorka Teců a kurzů Alfa a čerstvá bakalářka teologie **Pavla Fabianová** ze Ptic oslaví překvapivých 60let, i když s jejím elánem bychom jí je zdaleka nehádali. Naše nejmilejší učitelka náboženství t.č. ve výslužbě **Jana Friedrichová** z Berouna oslaví krásných 70 let, a paní **Marie Hlaváčková** z berounských Hlinek se stále plná vnitřní síly a humoru dožívá letos neuvěřitelných 90let! *Přejeme Vám všem neutuchající energii a pokud možno stále tak radostnou víru, kterou u vás známe a která vám pomáhá překonávat všechny překážky, nejen zdravotní.* **redakce**

BLAHOPŘÁNÍ: *Moje maminka Marie Hlaváčková z Berouna bude 20. listopadu 2007 slavit významné životní výročí - 90 let, v duševní svěžesti, i když fyzické schopnosti jsou již trochu omezeny. Přeji pokoj srdce, trpělivost a hlavně Boží požehnání.*

Marie Hlaváčková - dcera

NAROZENÍ: V srpnu se narodil **Marek Koubek** z Berouna. *Rodičům i malému bráškovu přejeme jen Radost s velkým R.*

Velmi se omlouváme, pokud jste nenašli v této i v ostatních rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme jen ty zprávy, o kterých se dozvíme od vás. Pokud tedy víte o nějaké radostné události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět, (a pokud nevíte, přátelsky zjistěte☺) ať někdo třeba gratulaci nečeká marně! Kontakty uvedeny v tiráži na konci zpravodaje, písemné informace možno vložit do schránky pro dotazy a články.

KŘTINY: V říjnu přijala svátost křtu **Dorota Máří Magdalena Kobrová** ze Sv. Jana pod Skalou, **František Ševčík** z Berouna a **Adéla Martina Šedivá** ze Sv. Jana pod Skalou. *Radujeme se společně s Vámi s tolikerého "Božího požehnání", přejeme a vyprošujeme, ať nikdy neztratí směr udaný světlem křestní svíce.*

POHŘBY: V říjnu jsme svěřili do rukou Božího milosrdenství paní **Helenu Bílou**, pana **Václava Brejchu**, pana **Josefa Volfa**, paní **Marii Janečkovou** a paní **Boženu Macounovou**. *V listopadu zvláště myslíme na ně a na všechny věrné zemřelé s vírou a nadějí ve vzkříšení.*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Lidmila Fričová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**